

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ДРЖАВНО ПРАВОБРАНИЛАШТВО
ОДЕЉЕЊЕ

БРОЈ: П-480/15
ДАНА: 04.10.2016. године
КРАГУЈЕВАЦ
ул. Трг слободе број 1
телефон 034-330-871

ЕКСПЕДОВАНО
У ДРЖАВНОМ ПРАВОБРАНИЛАШТВУ
- ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ -

05. 10. 2016

КУРИРОМ _____ ПРЕПОРУЧ. _____
ОБИЧНА _____ ПОШТ. ДИН. _____

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ

Број 2.01-695/24

Датум 12. 10. 2016

КРАГУЈЕВАЦ

УНИВЕРЗИТЕТ У КРАГУЈЕВЦУ
За генералног секретара

КРАГУЈЕВАЦ
Ул. Јована Цвијића бб

ВЕЗА: 01-695/15

У прилогу дописа достављамо вам ради ваше евиденције пресуду
Апелационог суда у Крагујевцу Гж-2803/16 од 15.09.2016. године.

Захваљујемо на сарадњи,

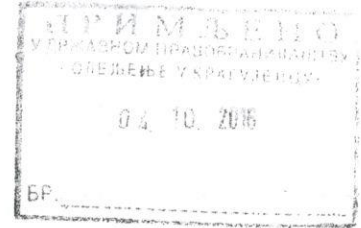
ПО ОВЛАШЋЕЊУ ДРЖАВНОГ ПРАВОБРАНИОЦА

Тања Ђорђевић

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Гж1-2803 /16
15.09.2016. године
К р а г у ј е в а ц

480/15

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија Сузане Видановић, председника већа, Марије Петковић и Гордане Тошић, чланова већа, у парници тужиоца Илије Зиндовића из Краљева, чији је пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из Крагујевца, против туженог Универзитет у Крагујевцу са седиштем у Крагујевцу, чији је заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради поништаја одлуке, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Крагујевцу П1-759/15 од 06.04.2016. године, у седници већа одржаној дана 15.09.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог Универзитет у Крагујевцу са седиштем у Крагујевцу и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Крагујевцу П1-759/15 од 06.04.2016. године.

Образложење

Побијаном пресудом, ставом 1. изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је поништена одлука Сената Универзитета у Крагујевцу бр. III-01-1185/13 од 25.12.2014. године.

Ставом 2. изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 142.500,00 динара.

Против наведене пресуде, жалбу је изјавио тужени побијајући је из свих законских разлога прописаних одредбом члана 373. став 1. ЗПП.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 386. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...55/14) и у границама разлога наведених у жалби и утврдио да је жалба туженог неоснована.

У поступку који је претходио доношењу првостепене пресуде нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2.

тачке 1 до 3, 5, 7. и 9. ЗПП на које Апелациони суд пази по службеној дужности.

Неосновани су наводи жалбе туженог да је поводом изјављеног приговора неправилно одлучио да је стварно надлежан, те да је тиме начинио битну повреду одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 9. ЗПП. Наиме, по оцени овог суда правилно је првостепени суд нашао да је приговор стварне ненадлежности тог суда неоснован, те своју надлежност засновао на одредби чл.22 ст.3 Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08...101/13).

Неоснован је и навод жалбе туженог да му је у спроведеном поступку ускраћено право да расправља пред судом јер је на рочишта позиван само његов заступник, којим наводом, по оцени овог суда, указује да је првостепени суд начинио битну повреду поступка из чл.374 ст.2 тач.7 ЗПП. Ово из разлога што из списка предмета произлази да је првостепени суд вршио уредну доставу како туженом, тако и његовом заступнику, која достава је у свему у складу са законом, чиме је туженом дата могућност да расправља пред судом.

Такође, неосновано се жалбом истиче да је побијана пресуда донета на основу чињеничног стања које није правилно и потпуно утврђено, као и уз погрешну примену материјалног права.

Према чињеничном утврђењу првостепеног суда дана 12.03.2014. године објављен је конкурс за избор наставника у звање ванредног професора или доцента за ужу научну област Право, на Факултету за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи. Пријаву за избор наставника у звање ванредног професора или доцента поднео је тужилац, као и др Братислав Станковић из Београда. За писање Извештаја о пријављеним кандидатима формирана је Комисија коју су сачињавали проф. др Божин Влашковић, проф. др Александар Ћирић и проф. др Миладин Костић. Дана 07.07.2014. године члан Комисије проф. др Александар Ћирић је обавестио декана Факултета за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи да је након потписивања Извештаја поново прегледао достављени материјал и видео да се у импресуму наводи његово име у својству рецензента без основа и да уколико се утврди да је његово име наведено као резултат злоупотребе кандидата, обавештава да је његов потпис на Извештају, којим је предложио кандидата Станковића, неважећи. Након тога је дана 17.07.2014. године поново обавестио декана истог Факултета да га у вези разлога које је навео у допису, обавештава о престанку његовог чланства у наведеној Комисији. Извештај Комисије о пријављеним кандидатима, састављен је дана 17.07.2014. године, под бројем 682, у којем је наведено да су тужилац и др Братислав Станковић испуњавали услове у вези научно-истраживачког рада за избор, да кандидат др Братислав Станковић има укупно 66 поена и да испуњава услове за избор који се односи на оцену резултата рада, да тужилац има 89,5 поена, али да Комисија није могла да оцени и узме у обзир његов педагошки рад јер није доставио доказе за допринос у настави, те да тиме није испунио услов за избор који се односи на оцену резултата педагошког рада. Предложен је избор кандидата др Братислава Станковића, а Извештај су потписали проф. др Божин Влашковић и проф. др Миладин Костић, док исти није потписан од стране трећег члана Комисије, проф. др Александра Ћирића. Изборно веће је дана 18.07.2014. године донело одлуку о обустави започетог поступка избора по објављеном конкурс, у којој је наведено да је Комисија за претходна

питања Универзитета у Крагујевцу утврдила одређене недостатке у Извештају изборне Комисије, да је исти враћен ради отклањања недостатака, да је достављен исправљен извештај Комисије који је потписан од стране два од укупно три члана Комисије, са предлогом да се изабере др Братислав Станковић, а да је трећи члан Комисије доставио допис о повлачењу из рада Комисије, због чега Изборно веће Факултета није прихватило наведени Извештај о пријављеним кандидатима. Изборно веће Факултета је дана 04.09.2014. године поништило наведену одлуку бр. 705 од 18.07.2014. године и наставило изборни поступак. Извештај Комисије је стављен на увид јавности дана 16.09.2014. године. Тужилац је дана 14.10.2014. године приговорио на Извештај Комисије за избор у звање доцента. Стручно веће за друштвено хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу донело је дана 10.12.2014. године одлуку да се др Братислав Станковић не бира у звање доцента по одређеном конкурс. Сенат Универзитета је дана 25.12.2014. године донео одлуку да прихвата приговор др Братислава Станковића и истог изабрао у звање доцента за ужу научну област Право на Факултету за хотелијерство и туризам у Врњачкој Бањи, у којој одлуци је наведен извештај Комисије од 17.07.2014. године и предлог који је Комисија дала у Извештају у коме је предложила избор др Братислава Станковића, који је по извештају Комисије испуњавао све услове за избор. Доношењем одлуке Сената од 25.12.2014. године, која је коначна, окончан је поступак по конкурс објављеном дана 12.03.2014. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је применом одредби материјалног права на које се у образложењу пресуде позвао, поништио оспорено решење Сената туженог Универзитета налазећи да је исто незаконито са разлога што је дошло до повреде императивних законских норми у постуку приликом одлучивања о избору кандидата по конкурс, односно што код тужиоца нису вредновани сви законом предвиђени критеријуми, што избор није окончан у предвиђеном року од шест месеци, као и због неправилног рада Комисије .

Неосновано тужени жалбом побија правилност наведене одлуке првостепеног суда.

Наиме, одредбом чл. 65 ст. 1 Закона о високом образовању(„Сл.гласник РС“ бр.76/05...99/14) прописано је да се за заснивање радног односа и стицање звања наставника, расписује конкурс, а према ставу 2 овог члана, Универзитет врши избор у сва звања наставника на предлог Факултета. Ставом 7 прописано је да се начин и поступак заснивања радног односа и стицања звања наставника, уређује општим актом самосталне високошколске установе. Статутом Универзитета у Крагујевцу у IX поглављу предвиђен је поступак избора у звање и заснивање радног односа, а према чл. 125к ст. 8 Статута, начин и поступак избора у звање наставника и заснивање радног односа, ближе се уређују општим актом Универзитета. Одредбом чл. 127 Статута Универзитета између осталог је прописано да по објављивању конкурса, веће факултета предлаже надлежном стручном органу Универзитета чланове комисије за припрему извештаја о пријављеним кандидатима и да се комисија састоји се од најмање три наставника, истраживача или наставника из ужих научних, односно уметничких области за коју се наставник бира. Одредбом чл. 128 Статута прописано је да комисија за припрему извештаја доставља извештај о свим пријављеним кандидатима у року од 60 дана од дана формирања. Извештај садржи: биографске

податке; преглед и мишљење о досадашњем научном, стручном, односно уметничком раду сваког пријављеног кандидата; мишљење о испуњености других услова за рад утврђених Законом, Статутом и општим актом Универзитета и факултета, као и предлог за доношење одговарајуће одлуке по расписаном конкурс. Правилником о начину и поступку заснивања радног односа и стицања звања наставника Универзитета у Крагујевцу бр. I-01-13 од 10.01.2014. године, регулисан је поступак избора и стицање звања наставника, као и избор у звање и начин вредновања квалитета научних и уметничких резултата и квантитативног исказивања научних и уметничких резултата наставника. Чланом 5 Правилника предвиђено је да се приликом избора у звање наставника цене следећи елементи: 1) резултати научног, односно истраживачког, односно уметничког рада кандидата; 2) резултати педагошког рада кандидата и ангажовање кандидата у развоју наставе, односно оцена резултата кандидата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка, тј. менторство; 3) оцена резултата рада кандидата постигнутих у оквиру струке и 4) учешће у стручним организацијама и другим делатностима од значаја за развој научно-наставне, односно уметничке области и допринос академској, локалној и широј друштвеној заједници.

Из садржине наведених одредби произлази да комисија за припрему извештаја о пријављеним кандидатима, која се састоји се од најмање три члана, наставника, истраживача или наставника из ужих научних, односно уметничких области за коју се наставник бира припрема извештај о пријављеним кандидатима у коме између осталог даје мишљење о испуњености услова за рад утврђених Законом, Статутом и општим актом Универзитета и факултета, као и предлог за доношење одговарајуће одлуке по расписаном конкурс. Према утврђеном чињеничном стању Извештај Комисије о пријављеним кандидатима, састављен дана 17.07.2014. године, под бројем 682, у којем је предложен избор кандидата др Братислава Станковића, потписала су два члана комисије, проф. др Божин Влашковић и проф. др Миладин Костић, док исти није потписан од стране трећег члана Комисије, проф. др Александра Ћирића, који је дописом од 17.07.2014. године обавестио декана факултета да се повлачи из рада Комисије. По оцини Апелационог суда правилно је налажење првостепеног суда да чињеница да у доношењу Извештаја Комисије од 17.07.2014. године није учествовао један члан Комисије представља повреду поступка за избор кандидата по расписаном конкурс, што и одлуку по истом чини незаконитом. Не могу се прихватити наводи жалбе да је Извештај који су потписала два члана Комисије валидан документ. Наиме, према изричитој одредби Статута комисија за припрему извештаја о пријављеним кандидатима се састоји се од најмање три члана. Дакле у састављању извештаја морају учествовати сва три члана комисије, које учествовање чланови комисије потврђују и својим потисом и то без обзира на чињеницу да ли је мишљење комисије дато једногласно или већином гласова. У поступку састављања конкретног Извештаја очигледно није учествовао један од изабраних чланова Комисије, што произлази како из непостојања његовог потписа на Извештају, тако и из чињенице да је дописом обавестио декана Факултета да се повлачи из рада Комисије, при чему је по налажењу овог суда без утицаја чињеница на коју тужени указује жалбом, да наведени допис није достављен органу коју је тог члана Комисије изабрао. Стога, такав Извештај не може бити правно ваљан акт, који сходно одредби чл.129 Статута, представља основ за одлуку о стављању на увид јавности извештаја, па и саме побиијане одлуке.

Имајући у виду изнето, питање испуњености услова тужиоца за избор у звање наставника по расписаном конкурс у не може бити од утицаја на одлучивање по постављеном тужбеном захтеву, управо са разлога што је мишљење по којем тужилац није испунио услов за избор, а који се конкретно односи на оцену резултата његовог педагошког рада, дала Комисија која сагласно наведеном није могла ни да оцењује испуњеност услова пријављених кандидата. Стога на правилност првостепене пресуде не могу утицати ни жалбени наводи туженог којима оспорава разлоге првостепеног суда, којима је тај суд ценио законитост побијане одлуке у погледу правилног вредновања свих законом предвиђених услова за избор, а који се односи на оцену педагошког рада тужиоца.

Апелациони суд оцењује као неосноване и наводе жалбе туженог којима оспорава налажење тог суда да разлог незаконитости побијане одлуке туженог лежи у чињеници да избор није окончан у прописаном року. Наиме, према утврђеном чињеничном стању доношењем одлуке Сената од 25.12.2014. године, окончан је поступак по конкурс у објављеном дана 12.03.2014. године. Одредбом чл. 125к ст. 7 Статута прописано је да се избор у звање и заснивање радног односа наставника, обавља најкасније у року од 6 месеци од дана објављивања конкурса, а што је истоветно прописано и одредбом чл. 4 ст. 6 Правилника о начину и поступку заснивања радног односа и стицања звања наставника Универзитета у Крагујевцу бр. I-01-13 од 10.01.2014. године. Дакле, прописан рок је императиван и наведеним прописима није предвиђена могућност његовог продужења, па стога неосновано тужени жалбом истиче да се исти могао продужити, а у случајевима које истиче жалбом. Такође, неосновано је истицање туженог да се у рок за избор не може рачунати рок за изјављивање приговора Сенату на одлуку о избору у звање. Ово из разлога што се поступак сматра окончаним како доношењем одлуке Сената о изјављеном приговору на одлуку о избору у звање, тако и протеком рока за изјављивање приговора, а осим тога прописани рок од 6 месеци обухвата и само заснивање радног односа изабраног кандидата.

Како ни други жалбени наводи нису довели у сумњу законитост и правилност првостепене пресуде у погледу утврђеног чињеничног стања и правилне примене материјалног права, Апелациони суд је, применом одредбе члана 390. ЗПП, одлучио као у изреци ове пресуде, с тим што је потврдио и решење о трошковима поступка, садржано у ставу 2. изреке јер је исто засновано на правилној примени одредаба чланова 153 и 154. ЗПП.

Председник већа-судија,
Сузана Видановић, с.р.

